

Udateret. Muligvis perioden 1901-1902

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Thora Constantin-Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Brevet er udateret. Det kan muligvis være skrevet i sommerferien mens Olivia Holm-Møller boede hos Signe og Thora Constantin-Hansen.

Mentioned people:

Marie Bertelsen

Signe Constantin-Hansen

Elisabeth Holm-Møller

Jakob Knudsen

Elise Konstantin-Hansen

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Kære Thora! Rar eller troldet - jeg ved det ikke rigtig - men du faar tage mig som jeg er, jeg kan ikke gøre for det forfærdelige i mig. Det er da ogsaa saa aldeles ligegyldig, enten det er oppe i dette Øjeblik eller ej, De ved jo det er der. - Og jeg holder da f.E. ogsaa akkurat lige meget af dig enten du i Øjeblikket er forfærdelig rar el. mindre - det tror jeg da, jeg ved jo, det rare er der - og meget mere med dig da, du er fast, og saa gaar Venskabet vel ikke istykker, om ogsaa jeg er meget løs paa Traaden og troldet - altsaa - haaber ikke du "siger mig op" hverken af den lille Krog i dit Hjærtekammer eller af mit lille Kvistværelse. Jeg er jo angst, for ak! ens Vært burde aldrig kende en saa nøje som du kender mig - eller ogsaa meget nøjere. - "Prikken" Thora, "Prikken"! Jeg længes meget efter et Par smaa Arme omkring mig og efter et varmt Hjærte mod mit kolde, ja længes egentlig ikke - det er jeg for fornuftig til - men glæder mig meget til den Tid, da det kommer, og da, synes jeg nu, vil jeg prøve at erobre endnu lidt mere af den lille Hjærtekrog - maa jeg? Glæder mig meget - meget!

Hvad mon det er for "et fjærde Hus" De færdes i? Jeg kan slet ikke tænke mig noget saadant, med mindre det lille i Vest har faaet det Navn, og det er dog for galt - skønt De jo før har boet i W.C. - Vrøvl, men hvad er det fjærde Hus for et?

Her er meget stille, jeg faar god Tid til at tænke mig om, prøver om muligt at gøre min bløde Hjærne og bløde Hjærte lidt fastere, det lykkes nok.

Den mest "dannede" i Omgangskredsen er en ung Mejerist, der læser "Terje Vigen"¹ med norsk Tonefald og Følelse - særlig Følelse - og engang imellem byder mig en frisk Skraa. Han er for Resten meget rar. Ellers vandrer jeg lange ensomme Ture langs med Stranden og ser Solnedgang (!) for Resten noget af det dejligste jeg har set, men det lyder jo gyselig sentimentalt hvad det i Grunden slet ikke er. - Og saa spiser jeg - til den store Guldmedalie

forsikrer jeg. De skal se, der inden September blir lidt af en Kugleform ved mig, om end ikke andet end i det ydre. Og saa varer min Dag lige fra 5 Morgen til 11 Aften. Naar jeg nu fortæller, at jeg gaar i et ildrødt Liv, stor Hat og Sandaler, saa ved De omtrent lige saa meget som Øjvind fik at vide gennem [Marrits?] Brev, nemlig at hun spiste, sov og arbejdede. Den første August rejser Elisabeth og jeg nok til Skagen, jeg glæder mig meget, forfærdelig meget, og saa skal jeg hjem at arbejde. Mon du til den Tid endnu er i Aagaard? Jeg tænker tit paa, hvordan det vel gaar med Malingen paa Skolen, det blir morsomt at se, naar den blir færdig. Nu rejser saa snart alle de rare Piger fra Aagaard, jeg takker Guderne (i mit stille Sind "selvfølgelig") at jeg for længst er borte derfra - ganske og aldeles borte, aldeles ikke [Læsende?] mere hverken der eller hos dig og aldrig blir det mere. - Jeg rødmer helt om i Nakken, naar jeg tænker paa mig selv "som saadan".

Farvel Thora, nu slutter jeg, det er dog bare for at forsikre dig, at det virkelig er aldeles ligegyldigt enten jeg tilsyneladende er rar eller ej. Du kan aldeles ikke se det af et Brev. Men tro kun paa, at der i Bunden er ganske lidt godt altid og hold godt fast paa mig Thora, for jeg er frygtelig løs. Har De endnu ikke faaet nok af Børn, eller ønsker De stadig endnu én?

Vil du hilse Elise og Signe og Bertel! Ja Knudsen havde rigtignok Ret, I er nogle "dejlige Damer", de dejligste jeg kender.

Olivia.

Der er nu dog alligevel noget af et Offer i Deres Venlighed imod mig - nægt det om De kan! Det var jo meningsløst andet nu i Begyndelsen. Men det gør ikke noget - hellere det. Paa onsdag Aften til Skagen - Hurra!

¹ Henrik Ibsen: Terje Vigen, trykt første gang i 1862.

Kære Thor! Bas eller troldet - ja ved det
ikke rigt, - men du faar loge mig som jeg, i, i kan
ikke gaa for det forfædte i mig. Det er da ogsaa
saa aldeles liggyldigt, enten det er oppe i dette Øjeblik eller
ej, Du ved jo det er det. - Og jo, holdes da f. t. ogsaa
altid lige meget af dig, enten du i Øjeblikket er forfædte,
vel et minde - -, det tror jeg da, i, i ved jo, det var et
der - og meget mere med dig da, du er fast, og saa
gaa Varskabet vel ikke islykkes, om ogsaa jeg er meget løs
paa Træden og troldet - allsaa - haaber ikke du
siger mig op "hvorkun af den lille Krog i det Hjørnekam-
mer eller af mit lille Kristbillede. Ja, ja august,
for at: en Vort kunde aldrig kunde en saa rigt som
du kendt mig - eller ogsaa meget nøjere.

- "Prithen" Thor, "Prithen"! Ja længe meget efter
at Per smaa kom omkring mig og efter et varmt Hjørke

med mig hende, ja længe egentlig ikke - det er
for fornuftigt at - men glæde mig meget til den tid, da
det kommer, og da, synes jeg, vi er par til at være
indvi i det nye af den lille Høstebog - men ja?
Glæde mig meget - meget!

Har du nu det for sig? De første i, ja, har det
ikke længe mig meget smadret, men med smaden det lille
ildest barnet det skøn, og det er dog for godt - skriv det
jo for hos bog i W.C. - Vorsted, eller hvad er det
gjorde du for at?

Det er meget stille i det første tid til det første mig, ja, ja, ja
men med, at det er mig bløde Hjerne og bløde Hjerne Lide
følelsen, det lytten er det.

Den mest smukke i Ungdomstiden er en ung Mjød,
der har "Lige Vind" med mig som Følelse og Følelse -
sagt Følelse - og en ung mellem. Lyd mig, det første Hjerne.
Har du for Perlen meget ro. Følelsen er i Lige
menne Tår Længde med Længde og en Følelse
for Perlen er det af det første, har det, men det

lyder jo godt, men hende lide hvad det i Grunden det ikke
er. - Og saa synes jeg - til den som Følelse
følelsen i. De skal se, det er det. Det er det
af en Hjerne og mig, men end ikke end i det
yder. Og saa er det mig, og det er det
Hjerne. Har du mig følelsen, at jeg er i et lille
Lide, som det og Længde, saa er det. De skal se Lige
saa meget som Følelsen til at vide, hvad
Har du mig, men at det er det, og det er det.
Den første Hjerne er det, og det er det.
Jeg glæde mig meget, følelsen meget, og saa er det
Hjerne at følelsen. Men det er det, end i
i Længde? Ja, Længde til mig, hvad det er det med
Hjerne og Hjerne, det er det, men det er det, men
den Hjerne.

Har du mig saa meget al
de som mig for Længde, i Længde Længde (i
mit lille Lide, Længde) at i Længde er det
Længde - Længde og Længde Længde, al Længde Længde
men Længde det er det, og det er det, og det er det
men. Følelsen til mig, men, men, Længde Længde
men Længde Længde Længde.

Enkel Thora, min stilles is, det er dog bare for at
frisker dig, at det virkelig er aldeles ligegyldigt
enten is kilekuladunde er ras eller ej. Du kan
aldeles ikke se det af et Brev. Men lad kun
gaa, at det i Bunden er ganske lidt godt altid og
hold godt fast paa mig Thora, for is et frygtelig los.

Har du endnu ikke faaet nok af Børn, eller ønsker
du stadig endnu en?

Vil du hilse Ellen og Signe og Beret! Ja Knudsen
harde mig nok Ret, I er nogle "dygtige Damer", de
dygtigste i Kreds.

Olivia.

Det er min dog alligevel noget af et Offer i Deres
Venlighed mod mig, - naa! det om De kan!
Det var jo meningsløst andet min i Begyndelsen.

Men det gør ikke noget - hold bare det.

Paa Guds dag Aften til Skagen - Huset!